

Hrana duhovnicească la timpul potrivit (*Spiritual Food in Due Season*)

**Jeffersonville, SUA
18 iulie 1965**

Să rămânem în picioare, cu capetele aplecate! Doamne, fie ca aceasta să nu fie doar o cântare, ci s-o putem cânta din adâncul inimii noastre:

„Crede numai, crede numai,
Toate-s posibile, crede numai!
Acum eu cred, acum eu cred,
Toate-s posibile, acum eu cred.”

După ce Domnul Isus a făcut lucrări mari și puternice, ucenicii Lui I-au zis: „*Doamne, acum noi credem.*” Isus le-a răspuns: „*Acum credeți?*” Ei au spus: „*Acum cunoaștem că știi toate lucrurile și n-ai nevoie să Te învețe cineva.*” Tată, noi recunoaștem în această seară că nu Tu ai nevoie de învățătura noastră, ci noi avem nevoie de învățătura Ta. Așadar, noi Te rugăm să ne înveți cum să ne rugăm, cum să trăim și cum să credem. Dăruiește-ne aceasta, Doamne, în acest serviciu divin de seară! Dacă ne lipsește ceva, Te rugăm să ne-o dăruiești, Doamne. Noi Te rugăm în Numele lui Isus. Amin.

Eu știu că mulți vor trebui să stea în picioare în seara aceasta. Pe unii i-am întâlnit afară și mi-au spus că nu au mai găsit loc în adunare și, prin urmare, vor asculta serviciul divin la radiourile din mașini. Serviciul divin de duminică seara îl dedicăm rugăciunii pentru bolnavi. Dacă este posibil, o să formăm un rând de rugăciune. În orice caz, acest serviciu divin să fie dedicat rugăciunii pentru bolnavi.

Eu doresc ca voi să fiți zidiți pe îndrumările sfinte, dumnezeiești, în credință – în credința acestui ceas. Credința! Pentru a fi luați sus este nevoie de mai multă credință decât în epocile trecute, deoarece este vorba despre credința de răpire. De aceea, noi dorim ca voi să credeți în totalitate ceea ce vedeți și ascultați în această seară, să dați crezare Cuvântului pe care-l veți auzi în timpul predicii și semnelor și minunilor pe care le-ați văzut. Noi dorim ca voi să strângeți în inimile voastre

toate aceste lucruri și să vă gândiți la ele. Astfel, puteți să constatați dacă sunt de la Dumnezeu sau nu. Să se întâmple așa cum a zis odată Ilie: „*Dacă Domnul este Dumnezeu, mergeți după El!*”

Dacă Isus este centrul tuturor lucrurilor pentru un creștin, atunci eu sunt de părere că noi trebuie să renunțăm la toate celelalte și să depindem numai de El. Gândiți-vă: El este punctul central, El este „Steaua polară”, El este Cel din urmă, El este Absolutul. Steaua polară este indicatorul după care voi navigați. Indicatorul spre care eu vă îndrum ca voi să „navigați” orientându-vă după El, este Cuvântul, iar Cuvântul arată întotdeauna spre Isus Hristos.

Noi simțim că trăim un timp greu, plin de neliniști, încercări, de confuzia vremii și divergențe între națiuni. Se întâmplă tot felul de lucruri. Uneori am sentimentul că m-aș afla într-o corabie, undeva pe mare în furtună și că mie mi s-a dat responsabilitatea peste această corabie. Eu mă întreb: „Cum vom izbuti?” Mereu vine câte un val care este de o sută de ori mai mare decât corabia, dar noi le vom învinge pe fiecare dintre ele, deoarece, prin El, noi suntem mai mult decât biruitori. Căpitanul ține tare funia care este prinsă de capătul corabiei și El ne va trece dincolo. Noi vom învinge fiecare val.

În această seară ne vom grăbi pentru a vă lăsa cât mai repede liberi. Noi apreciem faptul că voi parcurgeți distanțe mari pentru a veni aici și ceea ce jertfiți voi pentru aceasta. Tocmai din acest motiv eu stau aici să vă vorbesc și să fac totul pentru a vă ajuta. Dorința mea este să fac întotdeauna tot ce este posibil ca să vă acord ajutorul cel mai potrivit în situația în care ne aflăm. Dacă se dă oamenilor prea mult dintr-o dată, ei nu pot să rețină totul. Trebuie luat doar câte un lucru și să ții de el până ajung să înțeleagă. Iar când acest lucru este bine ancorat în inimile lor, ei pot fi învățați mai departe despre altceva. Noi trebuie să mergem înainte pas cu pas. Rugați-vă și fiți bucueroși! Credeți în această seară în vindecarea voastră! Eu nu cred că este vreo întrebare în inimile voastre referitoare la timpul în care trăim. Eu nu cred că cineva dintre noi se îndoiește că Dumnezeu este în mijlocul poporului Său. Eu sunt sigur că voi toți credeți că El este prezent aici. În legătură cu aceasta nu este nici o îndoială în inima mea. Eu știu că poporul adunat aici, prietenii mei, prietenii lui Hristos, copiii lui Dumnezeu, cred aceasta.

Dacă știi că ai un mesaj de la Dumnezeu și-l aduci poporului și

vezi că oamenii acceptă mesajul, atunci lucrul acesta te umple de o mare bucurie. În acel moment te uiți înapoi și zici: „Îți mulțumesc, Tată!” O, ce bucurie este să vezi cum copiii mănâncă pâinea care le-a fost dată! Știți voi că aceasta a fost arătată cu ani în urmă într-o viziune? Pâinea vieții! Desigur, frate Neville, tu îți mai amintești. A fost un timp mareț. Dacă doriți să urmăriți textele și să vi le notați, o puteți face. Eu nu cred că este corect să aibă loc un serviciu divin în care să nu se citească Cuvântul lui Dumnezeu și să nu se vorbească despre El, chiar și în cazul în care este un serviciu de vindecare sau orice altceva. Acest lucru îl înțelegem cu toții. Presupun că nu sunt străini printre noi și, prin urmare, noi cu toții înțelegem ce înseamnă vindecarea. Nu este ceva ce poate face cineva pentru voi, ci ceea ce Dumnezeu a făcut deja pentru voi. Tot așa este și cu mântuirea. Singurul lucru de care depinde totul este ca oamenii să fie aduși într-o poziție corectă, încât să creadă că acesta este adevărul. Dumnezeu învață acest lucru în Cuvântul Său și apoi îl dovedește în cei care-L cred, pentru că EL a zis: „*Toate lucrurile sunt cu putință celui ce crede.*”

Voi spuneți: „La Dumnezeu nu este nimic imposibil.” O credeți? Dumnezeu este o singură persoană. Credeți voi aceasta? Atunci nici la voi nu există ceva imposibil, pentru că: „*Toate lucrurile sunt posibile celor ce cred*”. Pentru voi nu este nimic imposibil, dacă puteți doar să credeți.

Aș dori să citesc din 1 Împărați, capitolul 17, primele șapte versete: „*Ilie, Tișbitul, unul din locuitorii Galaadului, a zis lui Ahab: „Viu este Domnul, Dumnezeul lui Israel, al cărui slujitor sunt, că în anii aceștia nu va fi nici rouă, nici ploaie, decât după cuvântul meu.” Și cuvântul Domnului a vorbit lui Ilie, cu aceste vorbe: „Pleacă de aici, îndreaptă-te spre răsărit și ascunde-te lângă pârâul Cherit, care este în fața Iordanului. Vei bea apă din pârâu, și am poruncit corbilor să te hrănească acolo”* (Observați că este scris: “ să te hrănească acolo”, nu altundeva). *El a plecat și a făcut după cuvântul Domnului. S-a dus și s-a așezat lângă pârâul Cherit, care este în fața Iordanului. Corbii îi aduceau pâine și carne dimineața, și pâine și carne seara, și bea apă din pârâu. Dar după câtăva vreme pârâul a secat, căci nu căzuse ploaie în țară.*”

Domnul să dăruiască binecuvântarea Lui pentru citirea

Cuvântului! Tema mea din această seară, care se referă la acest text, este: „Hrană duhovnicească la timpul potrivit.”

Azi dimineată am avut o lecție despre cum se poate face o slujbă lui Dumnezeu fără ca să fie timpul potrivit, locul potrivit și persoana potrivită. Tema de astăzi se cheamă: „Hrană duhovnicească la timpul potrivit.”

Despre proorocul Ilie știm foarte puțin. Ceea ce știm este că el a fost un slujitor al lui Dumnezeu, slujitorul lui Dumnezeu pentru acel ceas. Dumnezeu a folosit deja de trei ori Duhul Său care a fost în Ilie și a făgăduit să-L mai folosească încă de două ori, adică de cinci ori în total – acesta este numărul harului. Mai întâi L-a folosit în Ilie. După aceea a venit peste Elisei într-o măsură dublă. A fost și peste Ioan Botezătorul și trebuie să mai vină încă o dată pentru a chema Mireasa, iar după aceea, încă o dată, Ilie împreună cu Moise, ca să-i cheme afară pe evrei. Așa este. Dumnezeu a promis să folosească de cinci ori duhul lui Ilie, și de trei ori s-a întâmplat deja.

Noi nu știm de unde a venit acest prooroc mare cu toate că era din Tișbe. Despre prooroci ni s-a făcut puțin de cunoscut. Foarte rar aflăm de unde veneau ei. Eu nu cunosc pe vreunul care să fi venit dintr-o biserică sau căruia să-i cunoaștem spița de neam. Ei au fost oameni obișnuiți, de cele mai multe ori fiind bărbați necărturari, însă neînfricați. Doar unii dintre ei știau să scrie, printre care Isaia și Ieremia. Cei mai mulți dintre ei nici nu știau să scrie. Ilie, acest mare bărbat, nu a scris niciodată nimic. Motivul pentru care mulți prooroci nu au scris a fost acela că nu știau să scrie. Totuși, ei au fost bărbați aspri. Aproape nimeni din Biblie nu a fost asemenea acestor prooroci din vechime. Ei au stat hotărâți în fața împăraților, a împărățiilor, a poporului, a bisericilor și s-au ținut cu credincioșie de Cuvântul lui Dumnezeu, iar Dumnezeu a confirmat că ei au avut dreptate. Ei au fost niște bărbați foarte duri. Ilie a fost unul dintre cei mai duri dintre ei. El a fost un bărbat al pustiei. Biblia zice că el era îmbrăcat cu o manta de păr și încins cu o curea la mijloc, iar barba îi acoperea toată fața. Eu mă gândesc că el era un bărbat care arăta foarte aspru. Acest gen de oameni nu a pierit încă. Încă nu au murit toți.

Mulți dintre voi au citit despre consiliul de la Niceea, când ei au format o organizație și au dorit ca toate celelalte adunări să fie

dizolvate, impunându-le tuturor să intre într-o singură biserică. În timpul acestui conciliu din Niceea au intervenit niște bărbați duri ca Ilie, care, asemeni lui, veneau din pustie și se hrăneau doar cu ceea ce se găsea în acele locuri pustii - erau bărbați tari și hotărâți. Dar demnitarii, cei cu poziții înalte, care erau în slujba împăratului Constantin, i-au redus la tăcere. Acești prooroci au știut că bobul de grâu – Biserica Mireasă – trebuia să cadă în pământ, așa cum s-a întâmplat cu bobul de grâu, Mirele. Această sămânță a stat acolo aproape o mie de ani. Din acest motiv găsim scris astăzi în cărți: „Unde este acel Dumnezeu fără glas, care putea privi cum copiii mici au fost uciși și femeile au fost sfâșiate de lei, care stătea în cer și nu spunea nimic?” Ei nu cunosc Cuvântul. Bobul de grâu trebuia să cadă în pământ. „Cum putea Dumnezeu cel drept să-L privească pe Fiul cum este scuipat și omorât?” Aceasta s-a întâmplat pentru că a fost conform Cuvântului. Trebuia să se întâmple așa. Așa este până în acest ceas.

Ilie a fost un bărbat mare. El stătea în fața unei generații păcătoase. În timpul acela Ahab era împărat, însă tatăl lui a fost un bărbat necredincios. După Solomon au urmat pe tron doar împărați răi, unul după altul. Ahab, care a domnit 22 de ani în Samaria, a fost cel mai rău dintre toți. El a fost un adept al modernismului. Desigur, el credea în religie. La el totul era conceput după tendințele moderne. El a avut pe cei patru sute de prooroci evrei, toți având studii și fiind bine instruiți. Dar când Dumnezeu l-a trimis pe slujitorul Său, el nu l-a crezut. Acesta a fost Ilie.

Acest Ilie, Tișbitul, era un bărbat al pustiei. El nu a fost un om fin, ci un bărbat cu trăsături aspre. La un moment dat, când Ahab a păcătuit deja așa de mult, încât Dumnezeu nu l-a mai suportat, El a vorbit lui Ilie în pustie. Așa cum l-am descris deseori mergând pe drumul Samariei, probabil că el avea o barbă albă care îi acoperea toată fața, chelia îi strălucea la soare, cu ochii mici, cu un toiag în mână, zâmbind, a mers înaintea împăratului lui Israel și a spus: „*Nu va fi nici rouă, decât la cuvântul meu!*” Dumnezeu să ne dea astfel de bărbați care știu că au de a face cu „Așa vorbește Domnul!”

Noi știm că Dumnezeu i-a vorbit înainte ca el să facă aceasta. Dumnezeu i-a vorbit și, din acest motiv, el nu s-a temut de nimic. Lui nu i-a fost teamă că mesajul lui nu se va împlini. El era convins că se

va împlini. El știa că este în conformitate cu Cuvântul Domnului și, de asemenea, era conștient că el era proorocul lui Dumnezeu pentru acel ceas. De aceea lui nu i-a fost teamă de nimic, chiar dacă împăratul l-ar fi decapitat, l-ar fi aruncat în închisoare sau indiferent ce i-ar fi făcut. El a avut o însărcinare: pe „Așa vorbește Domnul” pentru împărat. Ce bărbat dur!

Ceva a premers anunțului referitor la acea mare secetă. Dumnezeu nu lasă păcatul nepedepsit. EL trebuie să dea o pedeapsă. La ce ar folosi o lege fără pedeapsă? La ce ar folosi să se spună: „Este împotriva legii să treci pe culoarea roșie a semaforului!”, dacă nu ar fi o pedeapsă pentru această încălcare? În cazul acesta nici nu ar fi o lege. Prin urmare, trebuie să fie și o pedeapsă pentru păcat. Dacă Dumnezeu dă o lege, iar această lege nu se respectă, atunci trebuie să urmeze o pedeapsă. Această națiune a încălcat toate Legile Sale. O, ei aveau o biserică mare, ei aveau Templul. Ei au avut mulți bărbați educați. În toată țara aveau prooroci. Ei aveau chiar școli pentru prooroci, din care ieșeau ca pe bandă. Ei au avut un număr mare de prooroci, preoți și învățători ai Scripturii, deci o religie deplină, dar ei erau foarte departe de Cuvântul lui Dumnezeu. De aceea, Dumnezeu a chemat un bărbat care se afla cu totul în afara rânduielilor lor, trimitându-l cu „Așa vorbește Domnul!”

Observați cum Dumnezeu s-a îngrijit de proorocul Lui înainte de a-l trimite cu acel mesaj. EL i-a zis: „Ilie, du-te la împăratul Ahab și spune-i aceste lucruri, iar imediat după aceea, pleacă de acolo, căci am pregătit un loc pentru tine, unde tu vei sta în timpul secetei. Eu voi avea grijă de tine, Ilie, dacă tu vei vesti Cuvântul Meu și vei face ce îți spun.”

În această seară doresc să compar slujba puternică a lui Ilie, timpul lui, cu ceasul în care trăim noi. Eu cred că este o asemănare perfectă. Dacă noi am avea mai mult timp la dispoziție, ne-am putea referi și la istoria popoarelor, însă eu doresc să rezerv mai mult timp pentru rândul de rugăciune.

Dacă privim în trecut, observăm că Israel a ocupat Palestina în același fel cum am ocupat noi Statele Unite. Noi am venit în această țară, am alungat băștinașii, pe indieni, și am luat țara în stăpânire. La fel a venit Israel în Palestina, i-a alungat pe locuitori și a cucerit țara în timpul lui Iosua, sub conducerea lui Dumnezeu. Primii împărați au fost

bărbați însemnați: David, Solomon – mari personalități. Primii noștri președinți au fost oameni de seamă: Washington, Lincoln și alții. Dar acești președinți sau împărați au devenit tot mai stricați. Șirul acestora a culminat cu Ahab. Această situație corespunde perfect cu timpul nostru. Oamenii au devenit așa de moderni, încât nu au mai avut dorința să asculte Cuvântul adevărat al Domnului.

Vă puteți închipui cum era privit un adevărat slujitor al lui Dumnezeu de către acest popor modern!? Ei spuneau: „O, el este nebun! Și-a pierdut mințile. Un astfel de lucru este imposibil!” Ei erau religioși, foarte religioși. Au avut conducători sinceri și oameni sinceri. Ei erau foarte religioși.

Ilie știa că era nevoie de mai mult decât de o teologie obișnuită și că un mesaj obișnuit nu ajunge, ci este nevoie de mai mult decât predicarea Cuvântului pentru a zdrobi inimile lor de piatră. El era convins că numai „Așa vorbește Domnul” putea să aducă judecata peste acest popor. A respinge pe „Așa vorbește Domnul” însemna judecată. Noi vedem aceasta și în timpul nostru. Întotdeauna a fost așa. Dacă trecem granița harului, nu rămâne altceva decât judecata.

Acum doresc să compar ceea ce s-a întâmplat în timpul lui Ilie, cu ceea ce se petrece în biserica de astăzi. El a primit acest mesaj chiar înainte de judecată. În Biblie există un tablou care ne arată cum Ilie a fost hrănit natural. Lui i-a fost dată hrana naturală, deoarece, conform Cuvântului lui Dumnezeu, era imposibil să mai plouă în următorii trei ani și jumătate, până când Ilie urma să poruncească să plouă din nou. „Ilie, în acel timp când tu vei zice aceasta, se va întâmpla!” De aceea, Ilie s-a dus la împărat și i-a zis: „Nu va fi nici măcar rouă decât după cuvântul meu!” Aceasta a fost o expresie grea, un mesaj puternic, nu-i așa?

Aceasta dorim s-o comparăm cu seceta spirituală de astăzi. Noi suntem foarte conștienți că în domeniul spiritual este o secetă în toată țara. Voi știți că aceasta a fost proorocită pentru timpul de sfârșit, chiar înainte de a doua venire a lui Hristos. „*Iată, vin zile, zice Domnul, când voi trimite foamete în țară, nu foamete de pâine, nici sete de apă, ci foame și sete după auzirea cuvintelor Domnului.*” Această zi este astăzi, iar această foamete de a asculta adevăratul Cuvânt al lui Dumnezeu se simte acum. Seceta naturală este un simbol pentru seceta

spirituală. Prin învățătorii falși și moderniști, păcatul și necredința au dus biserica până acolo încât ea să cadă înaintea judecății care urma. Ei au întors spatele Cuvântului lui Dumnezeu și proorocului Său pentru a accepta interpretările teologice moderne asupra Cuvântului.

Știți voi că Dumnezeu întotdeauna, în astfel de timpuri, a ridicat pe cineva? Fiindcă El nu face nimic fără ca mai înainte să descopere poporului Planul Său, și El îl descoperă întotdeauna prin slujitorii Săi.

În acel timp, Ilie a stat ascuns într-un loc pe care Dumnezeu i l-a pregătit. Aceasta dorim noi s-o privim acum, înainte de a avea rândul de rugăciune. Ilie a avut un loc ascuns pe care Însuși Dumnezeu i l-a pregătit. Nu biserica și nici împăratul nu i-a pus acest loc la dispoziție, nici el nu și-a căutat acest loc, ci Dumnezeu i-a pregătit un loc ascuns unde-l hrănea pe Ilie în timpul secetei. Acolo i se aducea hrana în fiecare zi. El nu trebuia să-și facă nici un fel de griji cu privire la ce se va întâmpla în ziua următoare sau dacă va mai primi hrană. Dumnezeu i-a zis: „EU am poruncit corbilor să te hrănească acolo.” Ce lucru minunat! Este o imagine asemănătoare cu locul nostru ascuns în Hristos.

Consiliul Mondial al Bisericilor și tot ce avem noi astăzi, zice: „Zilele minunilor s-au sfârșit”. Noi vedem că puterea Dumnezeului Atotputernic s-a îndepărtat de biserici, iar ele nu sunt altceva decât o aramă sunătoare și un chimval zângănit. Noi știm că așa este. Ei au o formă de evlavie, dar îi tăgăduiesc puterea.

Este același lucru cu cel pe care l-am privit astăzi de dimineață, despre David, când a pus chivotul în car și a fost tras de niște boi, și astfel s-a îndepărtat de Cuvântul lui Dumnezeu. Când le-a fost adus Cuvântul și le-a fost prezentat, ei l-au respins. Astfel ei s-au îndepărtat de Cuvânt. Același lucru l-au făcut oamenii în timpul lui Ilie. Ei s-au îndepărtat de Cuvânt. Ei credeau că au Cuvântul, însă ei nu-l aveau.

Fiți atenți! Întotdeauna când El era pe cale să-i pedepsească pe necredincioși, El pregătea o cale de scăpare pentru cei credincioși. El procedează de fiecare dată la fel. În acele zile când El a fost pregătit să distrugă lumea prin apă, a găsit o cale de scăpare pentru Noe. Când El era pe punctul de a-i îneca pe egipteni, El a pregătit poporului Său o cale de scăpare prin aceeași mare. Vedem cum Dumnezeu creează o cale. Iar acolo unde nu există nici o cale, acolo El Însuși este Calea. EL

singur este Calea. Noi suntem conștienți că ne apropiem de cele mai importante momente din istoria omenirii. Nu trebuie să ne temem de rachetele purtătoare de bombe, ci de biserici. Trebuie să fim treji în ceasul în care trăim.

Dumnezeu a creat pentru Ilie o cale de scăpare. EL are și acum pentru copiii Lui care Îl cred, o cale ca să-i poată scăpa de mânia judecării care va veni și de toate celelalte lucruri. Dumnezeu nu ar fi drept dacă El ar fi pedepsit oamenii din Sodoma și Gomora, dacă ar fi scufundat Capernaumul în adâncul mării și dacă ar fi condamnat toate acele generații, iar nouă ne-ar permite să facem aceleași lucruri, fără să ne pedepsească. Așa de sigur cum a venit pedeapsa peste ei, tot așa de sigur va veni și peste această generație.

Dumnezeu a trimis un bărbat pentru a se ridica împotriva acelor puteri și împotriva orientării moderne. Dar ei nu i-au dat ascultare. Se gândeau că el ar fi nebun și că și-a pierdut mințile. Ei aveau impresia că el este un fanatic, un nebun pe care singurătatea din pustie l-a înnebunit. Dar, totuși, el avea Cuvântul Domnului.

Astăzi ei zic: „Cuvântul vrea să spună altceva decât ceea ce este scris.”, „Biblia este doar o carte de istorie.” Mă gândesc că ați auzit cu toții că ei susțin acum că Eva nu a mâncat un măr, ci o caisă. Ei pretind că ar fi fost o caisă. Pe lângă aceasta, ei spun că Moise nu a condus poporul Israel prin Marea Roșie, ci doar pe la marginea mării, prin niște trestii. Dacă s-ar fi întâmplat așa, cum ar fi stat apele ca zidurile, de ambele părți, în timp ce ei au trecut pe pământul uscat? O, ce nebunie! Dar totuși trebuie să vină o zi în care Dumnezeu să-și reverse mânia Lui peste omenire. Prin aceasta se întâmplă.

Chiar oameni care aparțin de Biserică nu cred în minuni și susțin că așa ceva nu există. Ei mi-au zis: „Îți dau o mie de dolari dacă mă lași să văd o minune.” Ei n-ar putea s-o vadă, chiar dacă s-ar întâmpla zece mii de minuni. Ei n-ar putea s-o vadă nici măcar atunci. Voi ziceți: „Este imposibil!” O, nu, cu siguranță, nu!

Când Elisei a rămas odată în Dotan, armata siriană a înconjurat orașul pentru a-l prinde, pentru că ei știau că puterea națiunii era în văzător. Unul dintre slujitorii împăratului sirian i s-a adresat astfel: „Nu știi că proorocul Elisei îți spune împăratului lui Israel cuvintele pe care tu le rostești în odaia ta de culcare?” Împăratul a poruncit: „Mergeți și

prindeți-l, căci acesta este omul care ne stă în cale!” Întreaga armată siriană a înconjurat cetatea Dotan. Când Ghehazi, slujitorul proorocului, s-a trezit dis-de-dimineață și a văzut, i-a vorbit lui Elisei: „Ah, domnul meu, suntem înconjurați de armată. Noi suntem înconjurați din toate părțile.” Proorocul i-a răspuns: „*Nu te teme, căci cu noi sunt mai mulți decât cu ei!*” Ghehazi privea în jur, însă nu vedea pe nimeni. După aceea, Elisei s-a rugat, spunând: „Doamne, deschide-i ochii să vadă!” Și Domnul a deschis ochii slujitorului, care a văzut muntele plin de cai, de călăreți și de care de foc împrejurul lui Elisei, o armată nevăzută. Apoi, Elisei s-a dus la armata siriană, și Biblia ne relatează că el i-a lovit cu orbire. Când Elisei a venit la ei, nu l-au recunoscut. El i-a întrebat. „Îl căutați pe Elisei?” „Da” au răspuns ei, „Pe el îl căutăm.” Atunci Elisei le-a vorbit astfel: „Urmați-mă, și vă voi călăuzi la omul pe care-l căutați!” Elisei i-a condus direct într-o capcană, acolo unde se afla armata israeliană care i-a luat prizonieri. Biblia ne spune că el i-a lovit cu orbire. Asta ne spune totul. Astăzi, oamenii sunt atât de orbi în domeniul spiritual, deși Domnul Dumnezeu vine în mijlocul lor și face în mijlocul poporului lucrările pe care El le-a făgăduit. Ei totuși nu o pot vedea. Ei sunt orbi spiritual: nu-l cunosc pe Dumnezeu și marea Lui putere. Noi știm că ei sunt astăzi în aceeași situație ca și pe timpul lui Elisei - Dumnezeu i-a lovit cu orbire. Astăzi ei sunt de părere că nu mai există minuni și că tot ce se întâmplă ar fi doar o mișcare emoțională.

Același lucru l-au spus și despre Ilie. Când el a fost luat sus, iar Elisei a luat locul lui (el chelise, deși era un om tânăr), copiii fugeau după el și strigau: „De ce nu te-ai dus cu Ilie în sus, pleșuvule?” Oamenii nu au crezut, cu toate că s-au întâmplat atâtea lucruri. Oamenii nu au crezut nici chiar atunci când acest mare bărbat al lui Dumnezeu a fost luat la cer într-un car de foc. Ei au lăsat copiii să fugă după Elisei și să strige: „Pleșuvule, de ce nu te-ai suit împreună cu Ilie?” Proorocul a blestemat copiii și doi urși au sfâșiat patruzeci și doi dintre ei.

Astăzi, ca și atunci, ei pun tălmăcirea lor proprie în Cuvânt. Dacă ei doresc să facă acest lucru, este treaba lor, însă ei încearcă să ne facă pe noi s-o credem. Biblia spune totuși că Cuvântul nu acceptă vreo tălmăcire proprie. - 2Petru 1:20: „*Fiindcă mai întâi de toate, să știți că nici o prorocie din Scriptură nu se tâlcuiește singură*”. Dumnezeu este propriul Său interpret. EL Își împlinește Cuvântul Său – aceasta este

interpretarea! Așa cum am spus-o deseori, Dumnezeu a zis la început: „*Să fie lumină!*”, și lumina a apărut. Nu mai era nevoie de vreo interpretare, ci, pur și simplu, s-a întâmplat. EL a spus: „*O fecioară va rămâne însărcinată*”, și așa s-a și întâmplat. EL a zis că va turna Duhul Lui, și a făcut-o întocmai. EL a spus dinainte lucrurile pe care le va face în timpul de sfârșit, și El le și face. Nu este nevoie de vreo interpretare. Dumnezeu își are propria interpretare. Indiferent de ce spun oamenii neînțelepți, lucrul acesta nu-l poate împiedica pe Dumnezeu câtuși de puțin. Când Isus a umblat pe pământ, El a avut de luptat cu tot atâta necredință ca și noi astăzi, probabil și mai multă. Dar aceasta nu L-a oprit. EL și-a îndeplinit slujba și Dumnezeu confirma tot ceea ce făcea El. El spunea: „*Eu nu fac lucrurile de la Mine. Eu și Tatăl una suntem. EL locuiește în Mine. Nu Eu fac aceste lucrări, ci Tatăl, care locuiește în Mine. Dacă nu fac lucrările Lui, să nu mă credeți. Dar dacă fac aceste lucrări și totuși nu Mă credeți, credeți măcar din pricina acestor lucrări!*” Cu alte cuvinte, El a zis: „*Cercetați Scripturile pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine.*” Amin! Ce afirmație! „*Ele – Scripturile – vă spun cine sunt Eu.*” Isus a rostit acest lucru. Tot Scriptura vă face cunoscut și timpul în care trăim noi. Chiar și lucrurile pe care le vedeți întâmplându-se, le face Însuși Dumnezeu în poporul Său. Nimeni nu poate învia morții, decât Dumnezeu. Nimeni nu poate face lucrurile acestea în afară de El. Biblia mărturisește că El este același ieri, azi și în veci.

Noi vedem tendințele moderne deja la oamenii de atunci: „*O, aceste timpuri au trecut! Nu mai există minuni. Aceste lucruri s-au petrecut doar în închipuirea oamenilor.*” Ascultați-l pe proorocul Ilie când s-a ridicat împotriva lor și a teologiei lor! Puteți să observați cum El a vorbit de parcă el însuși ar fi fost Dumnezeu. Ilie li s-a adresat de parcă el însuși ar fi fost Dumnezeu: „*Nu va fi nici măcar rouă decât după cuvântul meu!*” Amin! Proorocul a fost în prezența lui Dumnezeu. Proorocii Vechiului Testament sau din oricare alt timp, au rămas atâta timp în prezența lui Dumnezeu până când au primit Cuvântul. Mesajul lor este chiar Cuvântul. Amintiți-vă că el zicea: „*Așa vorbește Domnul!*” Când acei bărbați primeau mesajul de la Dumnezeu, erau atât de înveliți în el, încât nu mai aveau gândurile lor proprii. Se poate să fi fost în contradicție cu propriile lor păreri și, probabil, ei nu îl puteau

recunoaște clar. Dar, totuși, ei vorbeau Cuvântul lui Dumnezeu când se adresau cu: „Așa vorbește Domnul!” „Nu va cădea ploaie până când voi zice eu!” O, ce mod de exprimare! El a fost în prezența lui Dumnezeu și ceea ce a rostit, s-a împlinit cu desăvârșire. Vedeți? Aceasta corespunde cu Amos 3:7: „Nu, Domnul Dumnezeu nu face nimic fără Să-și descopere taina Sa slujitorilor Săi prooroci.”

Când Ilie a spus: „Nu va ploua!”, oamenii au râs de el. Ei s-au gândit că este nebun și fanatic. Dar, vedeți, el a avut pe „Așa vorbește Domnul” că nu va ploua. Dumnezeu i-a descoperit-o lui Ilie, slujitorul Său, înainte ca să se întâmple. El a fost un slujitor confirmat și dovedit. Oamenii ar fi trebuit să facă fapte vrednice de pocăință, dar ei râdeau de el și ziceau: „O, noi avem destulă ploaie. Toate rezervoarele noastre de apă sunt pline, și râurile, de asemenea.”

Însă Biblia ne relatează că în timpul celor trei ani și jumătate nu a căzut nici măcar rouă. Toate pâraiele și apa au secat peste tot. Nu a fost bărbatul, ci a fost Dumnezeu Cel care a vorbit prin acest bărbat. De aceea s-a întâmplat. Noi știm că întotdeauna este așa. Dacă un bărbat pus în slujbă și trimis de Dumnezeu apare cu „Așa vorbește Domnul”, atunci mesajul și mesagerul sunt una, deoarece el este însărcinat să reprezinte pe „Așa vorbește Domnul” – cuvânt cu cuvânt. Prin urmare, el și mesajul sunt una. Un bărbat care este ordinar de o comunitate creștină este, de asemenea, una cu biserica lui. Și teologii care reprezintă teologia unei anumite denominații, sunt una cu mesajul lor. Un teolog expune teologia unei confesiuni religioase. Așa este.

Tot așa, un bărbat care se ridică cu „Așa vorbește Domnul” este una cu mesajul său. Când Ilie a venit cu „Așa vorbește Domnul”, el și mesajul lui au devenit una. S-a întâmplat ca și cu Isus, care era Cuvântul, conform Ioan 1. În felul acesta, Cuvântul lui Dumnezeu și mesagerul unui anumit timp erau una. Isus a fost Cuvântul despre care s-a proorocit. EL a fost ceea ce proorocii au proorocit despre El. De exemplu: „Fecioara va rămâne însărcinată și va naște un fiu.” Încă de la început Dumnezeu a anunțat că sămânța femeii va zdrobi capul șarpelui și că șarpele îi va zdrobi călcâiul. Totul a fost spus dinainte prin proorocie.

Când David a plâns, Îl simboliza pe El. În toate timpurile, toți ceilalți prooroci vorbeau despre El. EL a fost manifestarea aceluși

Cuvânt. Aleluia! Înțelegeți voi unde vreau eu să ajung? Astăzi de dimineață am vorbit foarte clar cu voi. Nu vedeți autoritatea Dumnezeului Celui viu în Biserica vie, în Mireasă? Bolnavii sunt vindecați, morții sunt înviați, șchiopii umblă și orbii văd. Evanghelia se manifestă în puterea ei deplină, căci mesajul și mesagerul sunt una. Cuvântul este în Biserică, în oameni. Cuvântul lui Dumnezeu a fost în Ilie când el s-a dus cu „Așa vorbește Domnul” și a spus că nu va ploua. Acesta nu a fost Ilie, ci a fost Dumnezeu în Ilie.

Am relatat de multe ori cum o doamnă de la „Știința creștină” mi-a zis odată: „Domnule Branham, prea mult accentuați persoana lui Isus.” Eu i-am răspuns: „Eu sper că aceasta este singura problemă pentru care trebuie să fiu tras la răspundere.” Ea a continuat: „Dumneavoastră încercați să-L arătați ca Dumnezeu.” Eu am răspuns: „EL a fost Dumnezeu.” La aceasta, ea a adăugat: „O, El a fost un prooroc, un om bun, dar nu a fost Dumnezeu.” Atunci eu am replicat: „Arătați-mi un text biblic care zice că El nu a fost.” Ea a continuat: „În Evanghelia lui Ioan este scris că El a plâns când a venit la mormântul lui Lazăr.” Eu i-am spus: „Normal, El plângea. EL a fost amândouă: Om și Dumnezeu. Ca om, El a plâns, dar trebuia să fie Dumnezeu pentru a învia un mort.” Desigur! Eu am spus mai departe: „Ca om, Lui I-a fost foame, dar El a fost Dumnezeu când a hrănit cinci mii de oameni cu doi pești și cinci pâini. EL a fost om când a dormit pe corabie, pe mare, dar a fost Dumnezeu în El care a poruncit furtunii să se oprească.” De ce? Pentru că El și mesajul Său au fost una. EL a zis: „Eu și Tatăl una suntem. Tatăl Meu locuiește în Mine.” EL a fost plinătatea Dumnezeirii în formă trupească.

Eu mă gândesc că a fost ceva impresionant când am adus mesajul despre cele șapte Biserici. La început nu am putut să înțeleg de ce Isus era arătat acolo cu părul alb. Acolo este scris: „*Părul Lui era alb ca lâna.*” Eu n-am putut înțelege cum un bărbat de treizeci și trei de ani poate să aibă părul alb ca zăpada. Eu am telefonat unui prieten apropiat care este un bun teolog pentecostal, fratele Jack Moore. El este un bărbat inteligent și capabil. El a zis: „Frate Branham, Acesta a fost Isus cel proslăvit. Așa arată El după ce a fost proslăvit.” Ceea ce mi-a spus nu am putut să accept. I-am spus: „Ei bine, frate Moore, mulțumesc frumos!” Apoi m-am dus în camera mea și am vorbit cu Dumnezeu. Am

răsfoit concordanța pentru a găsi locul din Daniel unde El a înaintat înspre Cel îmbătrânit de zile, al cărui păr era ca lâna curată. Eu am zis: „Doamne, eu nu știu ce să spun, și am o responsabilitate.” Gândiți-vă că aceasta a fost cu un an sau mai mult înainte să fi fost deschise pecetele. Eu m-am rugat: „Doamne, ce este aceasta?” Mi-am ridicat privirea și am văzut un bărbat care stătea în fața mea. Era un judecător și purta o perucă albă. Judecătorii din trecut purtau peruci albe ca semn al autorității supreme. Când L-am văzut pe Isus având părul alb, am recunoscut că este simpla confirmare a adevărului care deja ne este cunoscut, și anume că El este Autoritatea supremă. Dumnezeu a confirmat aceasta pe muntele schimbării la față, când a zis: „*Acesta este Fiul Meu preaiubit, de El să ascultați!*” – Autoritatea supremă.

Înainte deschiderii celor șapte pecetei, cei șapte îngerii au venit jos în forma unei piramide, s-au oprit și mi s-a spus să mă întorc aici, să predic despre cele șapte pecetei, căci El va fi cu mine. El mi-a descoperit care au fost toate lucrurile care s-au pierdut. Eu am crezut mereu că această carte este pecetluită pe partea din afară și că acolo ar fi ceva ce nu este scris în ea. Dar a reieșit din aceasta că El nu poate face așa ceva. Nu este ceva ce nu este scris în carte, ci este ceva scris, dar ascuns în carte. „*Căci dacă cineva adaugă sau scoate un Cuvânt din această carte...*” Deci, în această carte este o taină care a fost ascunsă în timpul celor șapte epoci ale Bisericii. Fiecare pecete a adus la suprafață o taină care se referă la botezul în apă și la toate aceste lucruri care erau de atâta timp în neclaritate.

Când acest „nor” s-a ridicat, marile observatoare din California, Mexico, Tucson și de pretutindeni, au făcut fotografii. A fost o apariție tainică. Fratele Fred Sothmann, care șade acolo în spate, fratele Gene Norman și eu, am fost prezenți când s-a ridicat „norul”. S-au făcut fotografii, dar până acum ei nu cunosc explicația fenomenului. Toți de aici ziceau: „Privește doar, aceasta ar putea fi...” „...acelea sunt aripile îngerilor care se sprijină una de cealaltă.”

Dar într-o zi, când am întors fotografia spre dreapta, am văzut acolo capul lui Isus Hristos, exact așa cum L-a pictat Hofmann. EL avea părul alb ca lâna. Privirea îndreptată spre pământ ne arăta că El este Autoritatea supremă. Cerul anunță aceasta. Biblia anunță aceasta. Mesajul anunță aceasta. Totul corespunde exact. Peruca albă

simbolizează autoritatea supremă. Sub aceasta se poate sesiza barba neagră. Mulți dintre voi au văzut poza. Ea este acolo în spate. Răsuciți poza spre dreapta și observați: acolo El este prezentat așa de desăvârșit, de parcă l-am fi făcut o poză. Ei privesc această fotografie dintr-un unghi greșit. Trebuie privită din unghiul corect. Însă numai Dumnezeu poate să descopere cum este corect. Răsuciți-o spre dreapta și priviți: El este prezentat așa de desăvârșit. El este ceea ce ei au fotografiat acolo sus.

Când eu l-am văzut prima dată, avea înfățișarea ca și în pictura lui Hofmann, pe care nici nu o văzusem până atunci, ci doar mai târziu, în capela lui Billy Sunday. De atunci am această pictură la mine în casă. Domnul arată aici, în cer, exact așa ca atunci în viziunea pe care am avut-o când eram tânăr, în locul unde este acum școala. Și acum, după treizeci și trei de ani, El confirmă pe cer că este adevărul. Așa arată El. EL nu este ceva mistic sau cum și-L închipuie vreun om.

În Vatican au o pictură în care Isus apare cu o barbă scurtă și puțină mustață. Acest lucru ei îl numesc „Hristos”. Aceasta îmi aduce aminte de o pictură cu Adam și Eva, operă a unui artist grec, pe care am văzut-o într-o catedrală veche. În acea lucrare ei arătau aproape ca animalele. Atât poate să pătrundă imaginația omenească referitor la lucrurile spirituale. Eu cred că Adam a fost cel mai frumos om care a trăit vreodată, și Eva a fost o femeie desăvârșită în toate aspectele. Minte omenească învește lucrurile după propriile idei. Dumnezeu vine apoi și ni le descoperă prin puterea Sa.

Exact așa s-a întâmplat în zilele lui Ahab. Noi știm acum de ce putea Ilie să spună ceea ce a spus. Pentru că el avea mesajul pentru acel ceas, Cuvântul lui Dumnezeu. Mesagerul, mesajul și Cuvântul au fost una. Proorocul, Cuvântul, mesajul – bărbatul ca mesager și mesajul au fost una. Isus a spus: „*Dacă Eu nu fac lucrările care sunt scrise despre Mine, atunci să nu mă credeți.*” Aceasta este bine. Un bărbat și mesajul lui sunt una. Din acest motiv ei nu cred că lucrările lui Dumnezeu se întâmplă și astăzi, pentru că nu primesc mesajul lui Dumnezeu. Ei nu dau crezare mesajului.

Dar pentru aceia care recunosc că timpul în care trăim este ceasul lui Dumnezeu, aceste lucruri sunt „mana ascunsă”. Gândiți-vă! Dumnezeu a ascuns-o în așa fel încât ei se uitau direct la ea, și totuși nu

au recunoscut-o. Are loc în același fel cum Elisei a lovit cu orbire armata siriană. Dumnezeu îi orbește pe necredincioși față de hrana adevărată și autentică a copiilor, a credincioșilor. Noe a fost numit fanatic pentru că a construit o arcă. Dar, totuși, ochii lui au fost deschiși pentru Cuvânt și pentru făgăduința lui Dumnezeu. Ceea ce ei numeau fanaticism, a salvat pe Noe și familia lui – da, chiar aceasta. De ceea ce oamenii râd, pentru acel lucru noi ne rugăm. Ceea ce oamenii numesc nebunie, pentru noi este ceva măreț. Ceea ce lumea consideră valoros, Dumnezeu o numește nebunie. Și ceea ce lumea numește nebunie, Dumnezeu consideră a fi ceva mare. Este contrastul între lucrurile corecte și cele greșite. Isus Hristos este același ieri, azi și în veci.

Amintiți-vă că Ilie a mers într-un loc ascuns, conform planului lui Dumnezeu, chemării lui Dumnezeu și conform Cuvântului lui Dumnezeu.

Ilie s-a ascuns în acest loc secret pe baza științei dinainte și a planului lui Dumnezeu, a chemării care a avut loc în viața lui, și conform Cuvântului. Dacă noi nu am ajuns exact așa acolo înăuntru, atunci nu știu cum o să putem intra.

Fiți atenți! Înainte ca să înceapă seceta, Ilie a mers în acest loc ascuns pentru a rămâne în viață. Este un simbol al faptului că înainte ca judecata să lovească, Biserica este deja chemată afară, că Mireasa este deja aleasă, și așteaptă până când judecățile vin peste pământ. Ea este pregătită, mănâncă hrana lui Dumnezeu și se bucură de binecuvântările lui Dumnezeu. Fiecare om care are o gândire clară, normală, știe că ne apropiem de ceva, că ceasul judecății este aici.

Fiți atenți! Într-o dimineață am fost pe munte împreună cu fratele Bank Woods și alți bărbați care sunt aici în această seară. Dacă Domnul voiește, duminica viitoare vreau să vă spun mai multe despre aceasta. Mi-au împărtășit o mare descoperire, ceva ce aproape n-aș putea-o reține doar pentru mine, fără ca s-o spun deja în această seară. Totuși, trebuie să o spun, căci aceste lucruri se petrec constant, unele după altele! Este o lucrare continuă pentru că a fost „Așa vorbește Domnul”! Voi toți m-ați auzit spunând pe benzi de mii de ori: „Așa vorbește Domnul: <Aceasta și aceea se vor întâmpla!>”, și chiar ziarele și revistele trebuiau să confirme aceasta ca adevăr. Ei nu știu ce înseamnă acest lucru, dar au văzut-o. Ei nu știu ce este, dar au trăit cum Cuvântul

a fost dovedit ca fiind adevărul. Noi am fost aici la râu când Îngerul Domnului, în anul 1933, S-a pogorât și a spus ce are de gând să facă. Mulți care au venit și stăteau pe mal au întreat: „Ce înseamnă aceasta, Billy?” Eu le-am răspuns: „Nu s-a întâmplat pentru mine, ci pentru voi. Eu cred, voi însă nu”, și am plecat. Pastorul meu mi-a zis: „Crezi că tu, cu cei șapte ani de școală, vei călători cu adevărat prin toată lumea și te vei ruga pentru împărați și regi? Uit-o!” Dar eu nu puteam s-o uit. A fost întipărită în inima mea. Astăzi, după treizeci și trei de ani, totul s-a împlinit exact așa cum mi-a vestit El dinainte. EL este Dumnezeu și nu poate să greșească. Întotdeauna El Își ține Cuvântul. Să nu vă îndoiiți niciodată de Cuvânt!

Ilie a plecat conform planului și științei mai dinainte a lui Dumnezeu, pe baza chemării și a Cuvântului lui Dumnezeu, înainte ca seceta să înceapă. Noi știm că judecata este pe cale să lovească.

Când noi am fost împreună în munți, fratele Banks Wood, care șade aici, s-a suit pe deal. Probabil că mă repet, dar fie ca credința voastră să se întărească pentru rândurile de rugăciune pe care le vom avea în următoarele zece, cincisprezece minute. Eu am mers înaintea fratelui Banks. El a lăsat-o acasă pe sora Ruby care era bolnavă. A venit după mine și am observat că fața lui s-a înroșit. Mă uitam de jur împrejur și mă gândeam că urcușul era foarte greu pentru el. De aceea, eu am încetinit pasul. Eram pe acel munte unde a apărut Îngerul Domnului și urcam exact înspre locul unde au apărut îngerii cu câteva luni înainte.

Pe când urcam, m-am întors să privesc vârful muntelui, iar Duhul lui Dumnezeu a vorbit: „Ia această piatră și spune: „Așa vorbește Domnul: tu vei vedea în orele următoare slava lui Dumnezeu!” Eu am ridicat piatra și am zis: „Frate Banks, nu știu de ce...” Am aruncat-o în aer și am zis: „Așa vorbește Domnul: tu vei vedea slava lui Dumnezeu!” El m-a întreat: „Vrei să spui că este în legătură cu Ruby?” Eu i-am răspuns: „Eu nu cred că este ceva privitor la soția ta sau la tine. Mă gândesc că acest „Așa vorbește Domnul” anunță un eveniment deosebit.”

În dimineața următoare eram împreună cu un grup de doisprezece, paisprezece sau cincisprezece bărbați, unii dintre ei fiind astăzi aici. Dintr-o dată, un predicator a venit la mine și mi-a zis: „Frate Branham,

numele meu este Douglas McHughes. Eu am fost unul dintre sponsorii adunărilor tale din California.” I-am răspuns: „Mă bucur să te cunosc.” El a spus: „Eu, de asemenea”, și noi ne-am strâns mâinile. Atunci el a continuat: „Ți-aș pune o întrebare.” Roy Roberson, unul din responsabilii de aici, fratele Wood, Terry și Billy, da, și fratele McAnally au fost acolo împreună cu noi. Nu-mi mai amintesc cine a mai fost acolo. El a zis: „Doresc să te întreb ceva”, și a continuat: „Domnul îți dă viziuni și aici?” Eu i-am răspuns: „Da, frate, dar, de fapt eu am venit aici ca să mă odihnesc puțin de ele.” Dar când am ridicat privirea am văzut cum un doctor mic de statură îl consultă și îi spune: „Predicatorule McHughes, alergia din ochii tăi va avea drept consecință pierderea vederii. Eu te-am tratat doi ani de zile și nu mai pot să fac nimic împotriva bolii.” M-am întors către el și i-am zis: „Tu doreai să afli o informație despre ceea ce ți-a spus doctorul tău acum câteva zile, referitor la alergia din ochiul tău.” Era unsprezece dimineața, și el purta ochelari de soare. Am continuat: „Motivul pentru care tu porți ochelari de soare nu este soarele, ci ochiul tău. Medicul ți-a spus că tu îți vei pierde vederea.” Atunci el a început să plângă și a spus: „Așa este!” M-am întors și aveam o lopată în mână. În acel moment eu l-am văzut stând înaintea mea și privind-mă cu ochii liberi. Eu am zis: „Așa vorbește Domnul: tu nu-ți vei pierde vederea!” În toamna trecută am fost împreună cu el la vânătoare. El vedea mai bine decât mine sau oricare altcineva din grupul nostru.

După aceea, am văzut o doamnă în vârstă care-și trăgea ciorapii în jos, ridicându-și rochia pe o parte și spunând: „Fiul meu, când îl vei întâlni pe fratele Branham, să-i spui să se roage pentru picioarele mele.” Am privit în jos și am văzut că piciorul ei era plin de tumoare. Atunci am zis: „Mama ta este o doamnă cu părul cărunt. Înainte să pleci, te-a rugat ca atunci când mă vei întâlni, să mă rog pentru picioarele ei. Ea are piciorul plin de umflături.” El aproape că a căzut în leșin și a răspuns: „Acesta este adevărul”. Atunci eu m-am adresat lui: „Ea nu mai trebuie să-și facă griji pentru că totul va fi bine.”

În timp ce mergeam mai departe, dintr-o dată am auzit vocea lui Dumnezeu: „Ascundeți-vă repede!” Roy Roberson stătea acolo. Eu știam că el este un veteran de război și i-am pus mâna pe umăr, spunându-i: „Frate Roy, ascunde-te cât poți de repede!” M-a întrebat:

„Ce se întâmplă?” I-am spus: „Ascunde-te!” În timp ce el se grăbea să plece, mi-am pus lopata jos, m-am întors și mi-am luat pălăria de pe cap. Atunci El a venit jos, slava lui Dumnezeu a coborât într-un vârtej de vânt, rupând pietrele din munte, șuierând și cutremurând locul, smulgând vârfurile tufelor. Aceasta se întâmpla la aproximativ un metru până la un metru și jumătate deasupra mea. În acel moment s-a ridicat ca o pâlnie și iarăși s-a mai auzit o explozie. În total, aceasta s-a întâmplat de trei ori. Când totul s-a terminat, respectiv după ce a avut loc și a treia oară, a venit fratele Banks la mine și m-a întrebat: „Despre aceasta ai vorbit?” Eu am răspuns: „Da.” El voia să știe mai mult despre ce a fost aceasta. Eu am zis: „Dumnezeu se arată într-un vârtej de vânt.” Eu nu știam dacă Domnul dorește să o spun oamenilor sau nu. Atunci eu m-am rugat și El mi-a permis să le-o spun. Le-am zis: „Aceasta înseamnă că judecata va lovi coasta de vest.” Priviți astăzi la această coastă vestică! Priviți ce s-a întâmplat doar câteva ore după aceea: Alaska a fost scuturată puternic. Toată regiunea se scufundă. Intrăm în timpul judecății căci harul a fost respins.

Dar mulțumire lui Dumnezeu că noi avem „mana ascunsă”, hrana duhovnicească. Noi trăim prin bunătate și îndurare, prin descoperirea lui Isus Hristos care Se adeverește pe Sine în mijlocul poporului Său în aceste zile din urmă. Amin!

Ei au intrat înăuntru. Ilie a mers acolo înainte ca să înceapă seceta. Mulțumire lui Dumnezeu că ai Lui intră înăuntru înainte ca să înceapă judecățile. Acum este timpul ieșirii afară și al intrării înăuntru: să se iasă afară din toate organizațiile și să se intre în Isus Hristos. Este timpul ieșirii afară și al intrării înăuntru pentru toți adevărații credincioși.

Lui Ilie i s-a poruncit, și el a rămas acolo. El a plecat de la pârâu doar când Dumnezeu i-a poruncit. Când seceta se apropia de sfârșit, l-a trimis la casa unei văduve. EL l-a trimis la văduvă deoarece ea nu s-a unit cu acei necredincioși care în timpul secetei au acceptat semnul fiarei. EL l-a trimis pe Ilie la acea văduvă cu scopul ca ea să rămână în viață. Ea avea doar acele alimente puține, suficiente pentru a face o turtă mică. Era un lucru mic de care ea s-a agățat cu putere. Ilie a zis: *„Dă-mi întâi mie, căci Așa vorbește Domnul: făina din oală nu va scădea și untdelemnul din ulcior nu se va împuțina până în ziua când va da Domnul ploaie pe fața pământului!”* Dumnezeu și Cuvântul lui

Dumnezeu trebuie puse pe primul loc.

Puteți observa că făina din oală nu s-a terminat. De fiecare dată când s-a dus să ia făină, în oală a găsit făină. Întotdeauna când a avut nevoie de ulei, acesta era în ulcior. De ce? Făina era un simbol spre Hristos ca jertfă de mâncare. Așa cum toate grăunțele de grâu sunt măcinate în același fel, devenind făină, așa Se descoperă Domnul în toate timpurile ca fiind același ieri, azi și în veci. Acesta a fost Cuvântul, Pâinea vieții, care însoțește mesajul pentru a confirma Cuvântul.

Tot așa este și astăzi, prieteni. Pâinea vieții pe care o mănâncă copiii însoțește mesajul lui Dumnezeu pentru a-i întreține în timpul secetei. Ce ar fi dacă Isus ar sta astăzi înaintea noastră? Ce ar fi dacă chiar acum ar sta aici? EL ar face exact aceleași lucruri ca și atunci când a fost în trup aici pe pământ. Mireasa este o parte din bărbat. La fel, Biserica este ca și Hristos: „*Lucrările pe care Eu le fac, le veți face și voi*”. Totul se întâmplă prin Cuvânt. EL ne-a spus că și noi vom face lucrările pe care le-a făcut El.

Noi dorim să mai observăm încă o dată că atunci când Cuvântul ne-a vorbit și locuiește în noi, ca și în cazul lui Ilie, el va avea exact același efect ca și atunci. El s-a hrănit din lucrurile tainice ale lui Dumnezeu care sunt ascunse de lume. Aceasta arată, de asemenea, că mesajul și mesagerul sunt una. Hrana duhovnicească este pregătită și ea este necesară în timpul în care noi trăim. Fiecare dintre voi poate să primească această hrană dacă o dorește, dacă are dorința de a se lepăda de toată necredința acestui ceas și să vină în Hristos, la făgăduința Lui.

Amintiți-vă de făgăduințele Lui din Maleahi 4:5, Luca 17:30, Ioan 14:12 (v-aș putea spune multe alte texte), Ioel 2:28, unde El a spus dinainte ce va face în aceste zile din urmă. Proorocul a spus că va fi lumină spre seară, a spus ce și cum se va întâmpla. Toate aceste texte din Scriptură indică spre zilele de sfârșit. Este Hristos. Dacă voi vă puteți ascunde în acest loc tainic, atunci voi puteți să gustați și să vedeți bunătatea și îndurarea lui Dumnezeu. Dacă sunteți bolnavi, acolo veți găsi vindecarea.

După ce Ilie a fost trimis în acel loc și a primit jertfa de mâncare care era un simbol spre Hristos, aceasta a ținut în viață pe cei din casa văduvei. Mai târziu, el a chemat focul din cer, și prin acest lucru a fost

dovedit faptul că Dumnezeu l-a trimis și că Duhul Lui a fost peste prooroc. Când el s-a așezat sub un ienupăr în pustie, un înger a venit jos și i-a pregătit o turtă de pâine, hrănindu-l cu aceeași hrană. După aceea, el s-a culcat iarăși, însă îngerul l-a deșteptat din nou și i-a dat lui Ilie mai multă pâine. Întărit prin această hrană, a călătorit patruzeci de zile. Slavă lui Dumnezeu! EL este același ieri, azi și în veci. O, cât de mult Î iubim noi! Hrană spirituală la timpul potrivit!

„Nu este bine să iei pâinea copiilor și s-o arunci la câini.” Nu a rostit Isus aceste cuvinte către femeia cananeancă? EL a fost trimis la ai Săi. De aceea nu a mers la celelalte națiuni. Dar astăzi El cercetează neamurile pentru că acesta este timpul lor. Voi întrebați: „De ce nu merge acest mesaj afară, în toate aceste locuri mari, publice, în toate evanghelizările care se fac în denominații?” Pentru că nu este hrana lor. Nu este o hrană destinată așa-zisei biserici, ci este hrana Miresei. Este hrana duhovnicească la timpul potrivit. Ea nu le-ar cădea bine celorlalți; pentru ei este prea tare. Nu merge. Dar pentru copii, este pâinea, este viața. Este Isus Hristos, același ieri, azi și în veci.

Dorim să începem acum cu rândurile de rugăciune ca să nu întârziem prea mult. Să ne aplecăm capetele pentru rugăciune.

Credinciosule Dumnezeu, este vorba despre hrana la timpul potrivit, hrană duhovnicească, ceva despre care lumea nu știe nimic. S-a întâmplat în Samaria, unde Ilie a mers și le-a spus: „Nici rouă, nici ploaie nu va cădea, doar la Cuvântul meu.” Acolo se afla Isus când ucenicii Lui L-au întrebat: „Învățătorule, de ce nu mănânci?” EL le-a răspuns: „EU am de mâncat o mâncare despre care voi nu știți nimic.” Este adevărat, Doamne, că mâncarea Ta a fost să faci voia lui Dumnezeu, să faci de cunoscut lucrările lui Dumnezeu în acel ceas. EL a venit pentru ca ele să poată avea loc. EL a zis: „EU fac doar ceea ce Tatăl Îmi arată. Și ceea ce Tatăl Îmi arată, aceea fac Eu.”

Da, Tată, tot așa este și astăzi. Biserica, adevărații credincioși, Trupul credincioșilor are acces la această hrană, la hrana duhovnicească despre care cei care sunt creștini doar cu numele nu știu nimic. Lumea nu știe nimic despre această hrană. Tată, doar Biserica Ta, poporul Tău, Mireasa Fiului Tău, iubește această hrană. Noi putem găsi vindecarea trupului nostru atunci când medicii eșuează. Noi avem acces la această hrană pe care Dumnezeu a dat-o Bisericii Sale și pe care El a făgăduit-o

copiilor Săi credincioși pentru zilele din urmă. Tată, ajută-ne să fim copii credincioși, căci toate lucrurile sunt posibile celor credincioși. Dăruiește-ne aceasta, scumpe Dumnezeu! Noi Te rugăm aceasta în Numele lui Isus. Amin!

Eu văd că se pregătește rândul de rugăciune. Un astfel de rând de rugăciune nu am mai avut de mult timp. Câți își amintesc de însărcinarea care mi-a fost dată când am construit aici această capelă? EL mi-a spus: „Fă lucrul unui evanghelist!” EL nu a zis că eu sunt un evanghelist, ci: „Fă lucrarea unui evanghelist, căci va veni ceasul când va avea loc o schimbare”. Acest ceas se apropie.

Voi nu puteți amesteca două-trei slujbe diferite: să fii păstor și, în același timp, să evanghelizezi. Voi nu puteți fi prooroc și păstor în același timp căci sunt însărcinări diferite și slujbe diferite. Domnul mi-a dat ceea ce era necesar pentru slujba mea. Atunci El mi-a spus: „Fă lucrul unui evanghelist și îndeplinește-ți bine slujba, căci va veni un timp când învățătura sănătoasă nu va mai fi suportată.” Nu am ajuns noi chiar în acel timp? Toate confesiunile m-au respins și nu suferă învățătura sănătoasă, ci și-au dat învățători după poftele lor și s-au îndreptat spre istorisiri închipuite. Ei fac lucruri mari, ca și Iane și Iambre, care s-au ridicat împotriva lui Moise, dar nebunia lor va fi arătată tuturor. Vedeți? Sunt imitatori cum a fost Iambre.

Dumnezeul din cer știe că acest text scris pe o pagină a Bibliei este pus încă din 1933 în piatra unghiulară a acestei capele. Priviți cum au făcut ei aceasta și cum s-a împlinit. Imitații! Exact! EL zicea: „Lăsați-i, căci nebunia lor va fi dată pe față ca cea a lui Iane și Iambre!” Noi am ajuns în acea zi.

Eu am văzut deja biserica când am pus piatra unghiulară. Am văzut că oamenii vor sta de-a lungul clădirii și chiar până la intrarea în capelă. S-a împlinit! Oamenii din acest oraș au spus atunci când se construia: „În timp de șase luni, o vor lăsa baltă, nu pot s-o termine!” Noi am început construcția cu 1,80 dolari. Oamenii care lucrau într-un atelier de mașini au dorit să facă un atelier de reparații din această clădire, dar ea mai este încă un staul pentru oile lui Dumnezeu.

Domnul a zis: „EU am sădit-o, o voi uda și voi veghea peste ea zi și noapte pentru ca nimeni să nu Mi-o smulgă din mână.” Uitați-vă la critica lor! Nici o confesiune nu o sprijină și totuși nu este nici o

biserică în țară asemenea ei. Nici o biserică penticostală din țară și nimeni nu o sprijină. Toți sunt împotriva botezului în apă și împotriva tuturor celorlalte lucruri, chiar și cei din familia mea. Tatăl meu m-a îndepărtat de la casă. Mi-am împachetat hainele într-un sac de hârtie, m-am dus în New Albany și am locuit acolo.

Eu aș dori ca toți să-L poată iubi pe Domnul. Eu aș dori ca toți să ajungă în acel punct încât să recunoască însemnătatea acestei clipe. Noi dorim să încercăm. Acordați-mi toată atenția voastră! Ce încercăm noi să facem aici? Noi dorim să punem la încercare Cuvântul lui Dumnezeu. Ilie a făcut același lucru. El s-a suit pe munte cu convingerea că el a fost trimis de Dumnezeu. El dorea să aducă dovada despre Dumnezeul adevărat, spunând: „Dumnezeul care va răspunde cu foc, acela să fie adevăratul Dumnezeu.” Păgânii și-au făcut tăieturi pe piele și-l chemau pe dumnezeul lor. Ei știau că nu va cădea nici un foc, de aceea ei strigau tare. Însă Ilie știa că va cădea foc, fiindcă el a văzut lucrul acesta într-o viziune a Domnului. Voi întrebați: „A avut el o viziune?” Desigur. Când el a făcut totul conform Cuvântului, a zis: „Toate acestea le-am făcut după porunca Ta, Doamne!” Atunci focul Domnului a căzut. Dacă totul se face exact după fiecare iotă din Cuvânt, atunci rămâne ca Dumnezeu să poarte de grijă pentru restul. EL cere doar ca voi să faceți aceasta. Dacă voi sunteți acei chemați să o faceți, atunci El Se va îngriji de restul.

Acum oamenii vor veni în acest rând pentru rugăciune. Ei stau aproape până la zid. Dorim să începem cu rândul de rugăciune. Înainte de asta, doresc să întreb câți mai sunt bolnavi aici în clădire și nu au bilet de rugăciune. Ridicați mâna! Vedeți? Pretutindeni. Voi știți că Domnul nostru poate să facă aceasta, și eu cred că El o va face, pentru că El este același ieri, azi și în veci. EL S-a rugat pentru oamenii din rândul de rugăciune. Oamenii veneau în gloate mari la El. EL îi atinge și îi binecuvântează. Odată, El S-a oprit și a întrebat: „Cine M-a atins?” A privit în jur și a spus femeii motivul pentru care ea L-a atins, i-a zis că scurgerea ei de sânge s-a oprit și credința ei a vindecat-o.

Ce s-ar fi întâmplat dacă ea ar fi zis: „Eu nu știu, Doamne. Eu am această scurgere deja de mult timp?” Atunci nu ar fi avut loc această vindecare. Nu, nu s-ar fi întâmplat nimic.

El a zis către acea femeie cananeancă: „Din pricina acestor

cuvinte, du-te acasă! Duhul rău a ieșit din fiica ta.” Dacă ea ar fi spus: „Doamne, eu aș fi dorit ca Tu s-o faci în felul *acesta*”, atunci acel duh rău ar fi rămas în fiica ei. Însă ea s-a așteptat s-o găsească pe fiica ei așa cum i-a spus El. Nouă, El ne-a spus: „*Adevărat vă spun că dacă va zice cineva muntelui acestuia: <Ridică-te și aruncă-te în mare>*”, și *dacă nu se va îndoi în inima lui, ci va crede că ce zice se va face, va avea lucrul cerut. De aceea vă spun că orice lucru veți cere, când vă rugați, să credeți că l-ați și primit, și-l veți avea.*” - Marcu 11:22-24. Ce făgăduință!

Oamenii care predică evanghelia socială nu cred aceasta. Ei ar veni până la ușă, ar privi înăuntru și ar zice: „Este doar încă o grupă de „nebuni sfinți””, și ar pleca. Ei nu știu că aceasta este mana ascunsă. Ei nu știu că aceasta este o taină care lor le este ascunsă. Ei nu știu aceasta. Este trist. Ei, în duhul lor, sunt goi, săraci și orbi, fără să o știe. Aceasta este cea mai rea situație. O, Dumnezeule, lasă-mă mai bine să mor decât să ajung într-o astfel de stare! Aș prefera să mor decât să ajung așa. Eu cred că noi toți simțim la fel, nu-i așa? Dumnezeu a promis aceste lucruri pentru ultimele zile. La sfârșitul cărții proorocului Maleahi s-a spus că Isus Hristos va coborî și Se va descoperi printr-un trup de carne așa cum a făcut-o în timpul Sodomei. Aceasta corespunde exact. EL a prevestit că lumea va fi într-o stare sodomită. Așa cum era atunci, „*tot așa va fi în zilele când Fiul Omului Se va descoperi.*” Acel Bărbat care a venit la Avraam în statură omenească înainte ca el să primească fiul făgăduit, a fost Elohim. Vedeți cine a fost El? Avraam a zis că a fost Dumnezeu. Biblia ne relatează că la el au venit trei bărbați. Ei aveau praf pe haine din pricina călătoriei. S-au așezat și au mâncat ca oamenii. Isus a prevestit că Fiul Omului Se va descoperi din nou atunci când lumea se va afla din nou într-o stare sodomită. Nu Fiul lui Dumnezeu, ci Fiul Omului Se va descoperi.

Fiți atenți! Aceasta este în legătură cu ceea ce a anunțat ultimul prooroc: „*Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie...; ... el va întoarce inima copiilor spre părinți.*” Este vorba despre un mesaj care îi va aduce înapoi la Biblie. În acea zi Se va descoperi Fiul Omului. În acea zi în care mesajul celui de-al șaptelea înger va răsună în cea de a șaptea epocă a Bisericii, vor fi făcute de cunoscut tainele lui Dumnezeu. Cele șapte pecetei vor fi rupte, iar tainele care au fost ascunse în epocile

bisericii și ce și cum s-a întâmplat, vor fi cunoscute. Ei nu o știu. Isus zicea: „Voi, farisei orbi!” și „Dacă un orb călăuzește pe un alt orb, vor cădea amândoi în groapă.” Din acest motiv oamenii nu o văd.

Taina este în cele șapte peceți. Fiecare biserică a înființat o organizație și a intrat în ea. Aceasta este una dintre taine, un lucru care a fost greșit înaintea lui Dumnezeu. Recunoști tu aceasta, dr. Lee? Privește! Aceasta este una dintre taine. Ei au înființat o organizație și au ieșit complet din voia lui Dumnezeu. Aceasta va fi descoperită în zilele din urmă și va aduce oamenii înapoi la Cuvântul adevărat, nu la un crez sau o biserică. Cuvântul lui Dumnezeu va fi acceptat de o anumită grupă de oameni în mijlocul cărora Fiul Omului Se va descoperi ca fiind același ieri, azi și în veci.

O, eu iubesc aceasta. Mie îmi place să mă laud cu El. Îmi place să-L înalț înaintea poporului. Nu e nevoie ca eu să-L înalț deoarece El este mareț. EL este atât de mare încât nimeni nu poate trece peste EL, este așa de adânc, încât nimeni nu poate trece pe sub EL, este nemărginit, încât nimeni nu-L poate cuprinde. Și cu toate acestea, tu ai destul loc pentru El în inima ta. Dorești tu să-L primești? Ce minunat este Domnul nostru!

Acum dorim să fim cu toții liniștiți. Noi am vorbit despre aceasta. Sunt toate aceste lucruri adevărate? În acest loc s-ar putea afla străini. Acum întrebarea este: dacă Isus Hristos este același ieri, azi și în veci, ce ar face El în această clipă? EL ar face același lucru ca și atunci când El a fost aici pe pământ. Este așa? Credița oamenilor ar atinge haina Lui, și El s-ar întoarce spre ei așa cum a făcut-o cu femeia de la fântână și cu alții. EL le-a cunoscut și gândurile. Voi întrebați: „Poate El să mă vindece?” Cuvântul Lui mărturisește că El a făcut-o deja. Rămâne doar ca El să Se facă cunoscut aici. Dacă El ar apărea în trupul Lui natural și ar arăta ca în pictura lui Hofmann „Chipul lui Hristos la vârsta de treizeci și trei de ani”, cu sânge pe mâini și cu urme de la cuie, atunci eu nu aș accepta aceasta. Nu, nu, nu! Când El Însuși va reveni, atunci orice ochi ÎL va vedea și orice limbă ÎL va mărturisi. Căci așa cum fulgerul iese de la Răsărit și luminează până la Apus, așa va fi. Noi nu credem ceea ce spun aceste culte sau mituri. Noi credem că Dumnezeu este Cuvântul. Dar El ia locuință în trupurile voastre și în al meu. EL vă dă vouă și mie daruri și, prin aceste daruri, Se descoperă. Aceasta este

mana ascunsă. Indiferent cât de mult Se descoperă El prin mine, voi trebuie să credeți. Voi trebuie să aveți darul credinței pentru a crede aceasta. Credeți voi? Dacă El Se descoperă în felul acesta, Îl veți crede voi din toată inima? ÎL veți crede? O, ce minunat! Noi trebuie doar să-L așteptăm și să vedem ce ne va spune.

Aici stă un bărbat. Eu nu l-am văzut niciodată în viața mea. El arată bine, puternic și sănătos, și probabil că așa și este. Eu nu știu. El stă în fața mea. Eu aș putea merge și să pun mâinile peste el, să mă rog pentru el și să-l întreb dacă crede. Ar putea să-mi spună: „Te rog, roagă-te pentru asta sau cealaltă. Eu am dureri de picioare, am în permanență dureri de cap, am ulcer la stomac.” Eu nu o știu. El ar putea numi unul din aceste lucruri.

Răspunsul meu ar fi: „În ordine, frate! Eu îți pun mâinile și mă rog pentru tine.” Aceasta ar fi în ordine. Aceasta am făcut-o întotdeauna. Este adevărat? Dar gândiți-vă că Isus a zis că la timpul venirii Sale va fi altcumva, și anume așa cum a fost în zilele Sodomei. Bărbatul care a rămas cu Avraam și-a întors spatele către cortul în care se afla Sara, și vorbea cu Avraam.

Vedeți? Cu câteva zile în urmă el se mai numea Avram. El a avut o viziune, iar Domnul i-a zis că numele lui va fi schimbat. În acel loc stătea Însuși Domnul, în statura unui bărbat. EL a mâncat și a băut împreună cu Avraam, apoi l-a întreat: „Unde este soția ta, Sara?” Sara, nu Sarai. Avraam l-a răspuns: „Este în cort, în spatele Tău.” Domnul i-a spus: „La anul pe vremea aceasta, Mă voi întoarce la tine. Atunci se va împlini făgăduința pe care ți-am dat-o acum douăzeci și cinci de ani.” Atunci Sara a râs în sinea ei. Însă Domnul a întreat: „De ce a râs Sara, gândindu-se: <Cum ar fi posibil un astfel de lucru>?” Este ceva imposibil pentru Domnul? Nu, nimic!

Isus a făgăduit că Se va descoperi în zilele din urmă ca Fiul Omului, Cuvântul, (Credeți acest lucru?) în același fel ca și atunci, iar lumea va fi iarăși în aceeași stare ca pe vremea Sodomei și Gomorei. Credeți voi aceasta?

Înainte ca să ne rugăm pentru cineva din acest rând de rugăciune, să vă rugați și voi de acolo. Atunci vom vedea dacă Fiul Omului mai este același ieri și azi și în veci. Rugați-vă și spuneți: „Doamne, acest bărbat nu mă cunoaște, dar eu știu că Tu ești același ieri, azi și în veci.”

Atunci voi veți vedea că El vă va spune că așa este. Ridicați-vă capetele doar pentru un moment! Se întâmplă ceva în spatele meu. Este vorba despre un copil. Are febră mare. Este o fetiță. Nu este din acest oraș. Fetița are o boală de stomac. Ea a avut-o. Crede numai! Este aceasta ceea ce a fâgăduit El?

Eu nu am văzut această persoană în viața mea. Dumnezeu din cer știe acest lucru. Acest bărbat din fața mea arată puternic și sănătos. Vedeți voi umbra deasupra lui? Aceasta înseamnă că el nu va mai supraviețui mult timp dacă Dumnezeu nu-l ajută. Tu ai cancer la plămâni. Fiul Omului este aici. Tu ai și o dorință adâncă în inima ta pentru un băiat mic, un copilăș. Este așa? Crezi că Dumnezeu îmi poate spune de ce suferă acest copil? EL poate. Băiețelul are crize puternice și cade în stări de inconștiență, este un fel de epilepsie. De curând a mai avut una. Aceasta așa este. S-a întâmplat azi-dimineață. Crezi tu că vei rămânea în viață și-l vei crește pe acest băiețel și că totul va fi bine cu el? Crezi tu, domnul meu? Fie ca Dumnezeu cerului să-ți dăruiască același lucru, iar tu să trăiești și să-ți poți crește copilul! Dumnezeu să te binecuvânteze! Să ne rugăm: Dumnezeule iubit, ajută-l! Eu mă rog ca îndurarea și harul Tău să fie peste el și Tu să-l binecuvântezi în Numele lui Isus. Du-te bucuros înapoi în Louisiana și mulțumește-I lui Dumnezeu din pricina băiatului! Da, el vine din Louisiana, desigur, din apropierea lacului Charles. Aceasta este adevărat. Puteți să observați că acum eu cunosc gândurile voastre. O, laudă lui Dumnezeu!

Dumnezeu să te binecuvânteze! Nu te îndoii! Crede din toată inima! Cum îți merge? Eu nu ți-am întins mâna când tu ai dorit să-mi dai mâna pentru că am observat ceva: a fost o umbră, ceva foarte întunecos, negru. Motivul pentru care eu am luat mâna ta a fost ca eu să observ aceasta. Este un cancer. Crezi tu că Dumnezeu este în măsură să-l înlăture? Este în pieptul tău, pe partea stângă. Te-ai întoarce tu cu plăcere înapoi în Carolina și să-L proslăvești pe Domnul pentru că te-a vindecat? Adevărat? Vedeți voi la ce mă refer? Să ne rugăm: Scumpule Dumnezeu, în Numele lui Isus Hristos care este acum prezent (copiii mănâncă pâinea lui Dumnezeu) fie ca și acest copil să se bucure de credință, de pâinea lui Dumnezeu, care EL acum i-o dăruiește pentru vindecare. Fie ca el să se ducă și să fie sănătos în Numele lui Isus! Amin. Dumnezeu să te binecuvânteze, frate! Crede din toată inima!

Cum îți merge ție? Nu este acesta un timp minunat? Teama se așează peste întreaga Biserică. A fost un sunet care mi-a ajuns la urechi. Era ceva ca un vânt care bate. (Fratele Branham suflă în microfon imitând sunetul provocat de un vânt – nota editorului) Vindecarea este pâinea copiilor. Vă aparține vouă, este pentru voi. Nu este pentru mine, ci pentru voi. Eu sunt foarte mulțumitor pentru aceasta. Atât cât știu, eu sunt sănătos, dar și pentru mine este pâine atunci când eu am nevoie. Pâinea este pentru voi. Este o încurajare, chiar și pentru voi care nu sunteți bolnavi, pentru a ne aduce inimile înaintea lui Dumnezeu. Aceasta se întâmplă la timpul potrivit așa cum El a făgăduit-o. „Cum a fost în zilele Sodomei, tot așa va fi în zilele Fiului Omului, când Fiul Omului Se va descoperi.” Și: „Iată, Eu vă voi trimite pe prorocul Ilie înainte să vină ziua Domnului cea mare și înfricoșată; el va întoarce inima copiilor spre părinții lor.” Atunci cei neprihăniți vor călca în picioare pe cenușa celor răi. Căci, iată, vine ziua care va arde ca un cuptor. Chiar și pământul va arde. Noi vedem că acel moment se apropie cu repeziciune. Vulcanii de pe tot pământul vor izbucni și cerul va fi plin de foc. O, Tu, Cel care ești stânca veacurilor, ai milă de mine acum și în acel timp!

Cum îți merge ție? Tu ai o boală de femei și alte probleme. Ești nervoasă. La această vârstă mulți devin nervoși. Tu ai tot felul de complicații. Însă tu ai totuși o dorință. Tu dorești să primești Duhul Sfânt. Este corect. Tu crezi. Ai mărturisit totul? Crezi tu că dacă eu îți pun mâinile și-L rog pe Dumnezeu pentru aceasta, vei primi Duhul Sfânt? Crezi tu aceasta? Haideți să ne rugăm: Scumpe Dumnezeule, eu pun mâinile mele peste această femeie conform modelului apostolic, și mă rog ca să primească botezul cu Duhul Sfânt. Fie ca ea să primească aceasta în Numele lui Isus Hristos. Amin. Nu te-ndoi de aceasta! Îți aparține. Este a ta, și aceasta este Pâinea copiilor. Tu ai avut un simțământ deosebit când am numit această boală de femei, nu-i așa? Fiindcă și tu ai avut una. Crezi tu că totul va fi bine chiar acum? Atunci, du-te și mulțumește-I Domnului!

Crezi tu că te vei însănătoși, că Domnul te va vindeca de artrită și vei fi din nou sănătos? Crezi tu aceasta? Du-te, mulțumește și spune-I: „Doamne, eu primesc aceasta din toată inima. Eu o cred.” Ce credeți voi toți din adunare? Tu, de acolo, pune mâna ta pe femeia care șede la

dreapta ta. Spune-i că artrita și boala ei de vene vor dispărea dacă poate doar să creadă. Domnul să te binecuvânteze! Tu crezi că vei deveni acum sănătoasă. Du-te acasă, căci așa este. Dumnezeu să te binecuvânteze! Du-te spre casa ta spunând: „Îți mulțumesc, Doamne Isuse!”

Crezi tu că te vei însănătoși dacă îți pun mâinile sub ungere? Vino aici! Să fie sănătoasă în Numele lui Isus Hristos! Amin. Aveți credință! Credeți voi toți din toată inima? Când am văzut-o pe această doamnă amintiri vechi au venit la suprafață. Nu pot să-mi amintesc atât de bine de numele ei. Da, ea este sora Toddin. Fiica ei se numește Gertie, desigur. Aceasta este corect. Să nu vă gândiți că mi-am ieșit din minți. Voi știți că nici eu nu pot explica ce se întâmplă. Doamnă, durerea de spate te-a părăsit. Duceți-vă, laudați-L pe Domnul și spuneți-I: „Mulțumire Ție, Doamne!”

Veniți aici, doamnă! Credeți din toată inima? Mai multe lucruri nu sunt în ordine cu dumneavoastră. Și dumneavoastră aveți o suferință de spate. Credeți că Dumnezeu vă va face sănătoasă? Bine. Atunci mergeți sănătoasă pe drumul dumneavoastră și bucurați-vă! EL procedează în așa fel încât s-o simțiți. Mulțumire Domnului! EL este încă Dumnezeu. Este adevărat? Voi trebuie doar să credeți. Este aceasta așa? Dați voi crezare Fiului Omului în aceste zile? Cu câteva minute în urmă s-a întâmplat ceva aici și nu pot să îmi dau seama încă ce a fost. Cineva a avut o credință mare și s-a întâmplat ceva. Poate voi afla aceasta duminica viitoare sau altădată. Este din nou acolo.(Se întâmplă din nou) Tu ai ridicat mâna. Crezi că Dumnezeu îți vindecă suferința de inimă, că te va face sănătoasă și o va vindeca și pe fiica ta de acolo? Crezi tu, doamnă Neff? Crezi tu, Leo Neff, că Dumnezeu o va face? Eu nu te cunosc, dar acesta este numele tău. Tu ai o suferință de inimă și fiica ta are o suferință de rinichi. Crezi că ea se va însănătoși? Credința voastră vă face sănătoși. Credeți din toată inima! Noi dorim să ne punem mâinile unii altora. Gândiți-vă în ce timp, în ce ceas ne aflăm. Gândiți-vă că stăm direct în prezența lui Isus Hristos, a Fiului lui Dumnezeu. EL a făgăduit că va face aceste lucruri în timpul de sfârșit. Eu mi-am pus mâinile peste aceste batiste. Scumpule Dumnezeu, eu mă rog ca Tu să binecuvântezi aceste batiste pentru vindecarea oamenilor, în Numele lui Isus Hristos!

În timp ce v-ați pus mâinile, gândiți-vă că voi sunteți cu toții mădulare ale Trupului lui Isus Hristos. Același Duh Sfânt care a făgăduit că va descoperi tainele inimii și că va face aceste lucruri, este în voi. Voi sunteți o parte din El și El este o parte din voi. EL a spus: „Aceste semne vor urma celor ce vor crede.” Aceștia sunteți voi. „Dacă vor pune mâinile peste bolnavi, se vor însănătoși.” Deci, nu vă rugați pentru voi, ci pentru acei peste care v-ați pus mâinile, și ei se vor ruga pentru voi. Acum dorim ca să ne rugăm împreună. Fie ca nici o persoană slăbită să nu mai existe în această clădire. De ce să mai așteptăm atât, frate scump, soră scumpă? EL este aici – Duhul Sfânt. Dumnezeu este aici. Este Cel despre care noi am vorbit.

Scumpe Doamne Isuse, noi suntem conștienți de prezența Ta. TU ai adus din nou la viață pe acel bebeluș acum câteva zile prin rugăciunea credinței. Dumnezeule scump, aici mai sunt mulți pe care nu-i putem cuprinde. Timpul s-a scurs, dar ei și-au pus mâinile unii peste alții. Ei sunt credincioși. Noi ne aflăm în prezența Domnului Isus Hristos care a înviat din morți și este același ieri, azi și în veci. Satan, tu ești învins! Isus Hristos te-a învins. EL a înviat din morți, este în această seară în mijlocul nostru și confirmă acest mesaj din zilele de pe urmă. Ieși afară din acești oameni! Părăsește-i, în Numele lui Isus Hristos! Este scris: „În Numele Meu vor scoate draci”, și tu ești aruncat afară. În Numele lui Isus Hristos, părăsește această adunare! Fiecare dintre voi care acceptați vindecarea, ridicați-vă! Ridicați mâinile, aduceți-I Lui laudă și cinste și spuneți-I lui Dumnezeu: „Eu accept acum vindecarea mea. Tu ești același ieri, azi și în veci. Doamne Isuse, eu Te cred acum. Ajută necredinței mele.” Amin! ÎL iubiți? Atunci, haideți să-L laudăm! Aduceți-I cu toții slava cuvenită, stând cu mâinile ridicate în timp ce fratele vine pentru rugăciunea de încheiere.